

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/377/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211219555
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2211219555.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Martin Holič, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti odporcovi: O. E., nar. XX.XX.IXXX, bytom X. T., V. č. XX, o návrhu na zaplatenie istiny 1.113,42 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 12.03.2012 (zrejme malo byť zo dňa 12.03.2013), č.k. 5C/39/2012-47 - v zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd čiastočne vyhovel žalobe a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 279,82 Eur s úrokom z omeškania 0,024% denne zo sumy 279,82 od 13.06.2010 až do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V časti návrhu na zaplatenie sankčného úroku 3,38 Eur konanie zastavil. Nasledujúcimi výrokmi súd návrh vo zvyšku zamietol a odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne s použitím citáciou ust. § 4 ods. 1, 2, 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 až 3, § 451 ods. 1, § 457, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že zmluva o spotrebiteľskom úvere aj v prípade, že ide o revolvingový úver, ktorý je obdobnou zmluvou spotrebiteľskou, musí mať písomnú formu, z ktorej musí byť zjavné, aká je výška poskytnutého úveru, aká je výška úrokov, poplatkov, výška splátok, splatnosť úveru, všetky náležitosti, ktoré sú uvedené v ustanovení § 4 ods. 2 cit. zákona. V prípade uvedenej zmluvy tvrdenej navrhovateľom je zjavné, že táto zmluva o poskytnutí revolvingového úveru nemá žiadnu z náležitosti tvrdené s odkazom na všeobecné obchodné podmienky, z ktorých nevyplývajú konkrétne údaje o výške poskytnutého úveru, ani o splátkach, ani o úrokoch. Tým, že bola poskytnutá suma formou platobnej karty odporkyni, táto zmluva bola uzavretá výlučne konkludentne bez špecifikácii v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto je nutné mať za to, že táto zmluva je od počiatku neplatná pre rozpor so zákonom s poukazom na § 39 Obč. zákonníka. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva neplatne, z neplatného právneho úkonu si musia účastníci konania vydať, čo na základe tejto nej získali. V danom prípade ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu pre nedostatok formy predpísanej zákonom. Na základe neplatnej zmluvy navrhovateľ plnil, keď poskytol odporkyni finančné prostriedky v sume 995,82 Eur, ako uviedol v návrhu. Podľa rozpisu v splátkovom kalendári ku dňu 02.12.2011 zaplatila odporkyňa na úvere 716,- Eur. Je zjavné, že získané bezdôvodné obohatenie vrátila navrhovateľovi v uvedenom rozsahu, keď rozdiel na poskytnutom úvere 995,82 Eur

a zaplatenou sumou činí 279,82 Eur, ktoré bezdôvodné obohatenie je odporkyňa povinná vydať. Výška úroku Európskou centrálnou bankou v čase omeškania sa odporkyňu činila $1 + 8\% = 9\%$ Navrhovateľ si uplatnil úrok nižší než bol zákonom možný úrok z omeškania, z dôvodu ktorého súd priznal denný úrok vo výške 0,024% z dlžnej sumy. Keďže nebola riadne splnená podmienka dojednania individuálnej zmluvnej pokuty v zmluve, súd návrh v časti zaplatenia zmluvnej pokuty v celom rozsahu zamietol pre nesplnenie podmienok stanovených v zákone, dojednania zmluvnej pokuty písomne v zmluve, keď obchodné podmienky odporca nepodpísal. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. súd úspešnému odporkyňu náhradu trov konania nepriznal, keďže zo spisu trovy pre ňu nevyplyvali, a odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku, v jeho zamietajúcej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania, podal odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie a zaviazhe odporcu k úhrade nárokovanej dlžnej sumy spolu s trovami prvostupňového a odvolacieho konania. Ako odvolací dôvod uviedol, že súd prvého stupňa v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. dospel na základe vykonaných dôkazov k neprávny skutkovým zisteniam a v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že zákon nezakazuje možnosť, aby na základe jednej písomnej úverovej zmluvy bolo dojednaných viacero úverov. Pokiaľ odporca nesúhlasil s obsahom úverovej zmluvy a úverovými podmienkami, mohol zmluvu nepodpísať, čo evidentne neurobil. Zdôraznil, že zmluva o revolvingovom úvere má odloženú účinnosť až na budúcnosť a to uskutočnením aktivácie karty, uzatvorením revolvingovej zmluvy tak priamo práva a povinnosti odporcovi nevznikli. Spolu s kartou odporcovi boli zasielané tiež predzmluvný formulár, informačná brožúrka spolu so sadzovníkom poplatkov. Spotrebiteľ má sám právo sa rozhodnúť, či daný produkt alebo ponuku využije a v prípade, že áno, je zodpovedný za svoje konanie. V danom prípade odporca vykonal prejav vôle smerujúci k aktivovaniu karty a úver začal čerpať. Pri podpise zmluvy nebolo voči odporcovi vyvíjané žiadne násilie ani nepriamy nátlak, preto požiadavka platnosti právneho úkonu - existencia vôle - bola naplnená. Odporca bol plne spôsobilý na právne úkony, zmluvu podpisoval dobrovoľne, plne si uvedomoval svoje záväzky zo zmluvy, je potrebné klásť dôraz na zodpovednosť spotrebiteľa, ktorý si má pred uzatvorením zmluvy zväžiť jej obsah a nespoliehať sa len na ochrannú ruku štátu. Navrhovateľ nesúhlasí s kvalifikáciou uzatvorenia zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru ako nekalá praktika, jej uzatvorením nedošlo k vzniku nerovnováhy v právach a povinnostiach, ani k žiadnej škode odporcu. K uzatvoreniu zmluvy došlo v zákonom požadovanej písomnej forme. Navrhovateľ odkazuje na úverové zmluvné podmienky, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou a predmetné údaje sú odporcovi známe aj z informačnej brožúrky. Dojednania v úverových zmluvných podmienkach sú rovnocenné s ostatnými zmluvnými dojednaniaми a majú rovnakú právnu moc a váhu ako dojednania uvedené na lícnej strane úverovej zmluvy. Žiadny právny predpis pritom neustanovuje, kde má byť na listine zachycujúcej písomný prejav vôle umiestnený podpis. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 26Cdo/2317/2006, v zmysle ktorého súčasťou písomne uzavretej zmluva sa stávajú aj tie listiny, ktoré sú označené v rámci zmluvných dojednaní za súčasť zmluvného textu, hoci neboli podpísané. Osobitne poukázal na Hlavu 8, § 1, § 2 úverových zmluvných podmienok. V Hlave 9 v § 4 je potom uvedené, že výška pravidelnej mesačnej splátky bola dohodnutá vo výške 4% z výšky dohodnutého úverového rámca platného ku dňu splatnosti danej splátky. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, teda na skutočnosť, že navrhovateľ, ani odporca nemôžu vedieť pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru a definuje sa len výška úverového rámca. Pokiaľ ide o výšku splátok, odvolateľ poukázal na Hlavu 9 § 4 s tým, že sa rovná 4% z výšky dohodnutého úverového rámca. Pri počte splátok uviedol, že nie je ich možné vopred dohodnúť, vzhľadom a typ úveru a termíny splatnosti mesačnej splátky boli dohodnuté v Hlave 9 v § 4 vždy ku 20. dňu kalendárneho mesiaca. Výška poplatkov a výška úrokovej sadzby bola konkrétne stanovená v sadzovníku poplatkov, ktorý je súčasťou metodické príručky, ktorá bola prílohou úverovej zmluvy. Vzhľadom a uvedené odvolateľ uzavrel, že dotknutá úverová zmluva má písomnú formu a obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. , preto je platná.

Odporca odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti

ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky na jeho potvrdenie v napadnutej časti v zmysle § 219 O.s.p.

Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvého stupňa dôsledne zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie podmienok na určenie výživného, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právne závery vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

Vychádzajúc z obsahu spisu, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku i z obsahu odvolania podaného navrhovateľom je zrejmé, že samotná skutočnosť, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej si odporca nesplnil svoju povinnosť a navrhovateľovi časť čerpaného úveru nevrátil, rovnako ako ani to, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia právneho poriadku na ochranu spotrebiteľa, najmä zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom období, ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nebolo medzi účastníkmi sporné. Sporným ale zostalo a zároveň to tvorilo predmet prieskumu odvolacieho súdu, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má náležitosti predpísané Zákonom o spotrebiteľských úveroch a či teda navrhovateľovi vznikol voči odporcovi nárok na zaplatenie pohľadávok uplatnených zamietnutou časťou návrhu.

V zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ku dňu 22.08.2007, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Z obsahu úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 22.08.2007 založenej v spise a úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., tvoriacich jej súčasť, bolo zistené, že navrhovateľ poskytol odporkyňi úver vo výške 25.000,- Sk ako finančnú hotovosť, kde si dojednali mesačné splátky po 859,- Sk v počte 60 splátok, s tým, že tento mala vrátiť v konečnej výške 51.540,- Sk s priemernou RPMN 38,80%. Súčasne s touto zmluvou, ktorá bola uzavretá pod č. 3708178166, mala byť uzavretá aj zmluva o poskytnutí úveru pod č. 5806028259, v súvislosti s ktorou navrhovateľ predložil len splátkový kalendár, čo vlastne predstavoval pohyb na účte vedeného na odporkyňu, za čas od 01.07.2008 do 02.12.2011, z ktorého malo vyplývať, že odporkyňa čerpala úver v celkovej výške 1.830,37 Eur, z čoho zaplatila 716,9562 Eur, nedoplatok predstavuje 1.113,417 Eur, pričom celková istina poskytnutého úveru zahrňuje všetky poplatky aj úroky na tomto úvere.

Skutočnosť, že táto zmluva mala byť uzavretá súčasne s úverovou zmluvou č. 3708178166, mala vyplývať z odseku šiesteho na predtlačenej zmluve, že spoločnosť a klient podpisom na tejto zmluve zároveň uzatvárajú záväzkový vzťah z právneho dôvodu, podľa Hlavy 12 úverových podmienok, podľa ktorých klient a spoločnosť Home Credit podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, čiže zmluvu s úverovým rámcom a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutých v hlavne 8 a 9 úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia. Na základe takto uzavretej zmluvy vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v Hlave 8, 9, až 11 úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia.

Podľa Hlavy 8 § 1 sa účastníci dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ktorý je klient oprávnený čerpať opakovane prostredníctvom úverovej karty, s dohodnutým úverovým rámcom vo výške 15.000,- Sk. Podľa Hlavy 8 § 2 účastníci dohodli, že úverovú kartu spolu s výzvou k jej aktivácii a metodickú príručku je spoločnosť oprávnená klientovi zaslať ak si bude riadne plniť svoje povinnosti.

Neoddeliteľnou súčasťou metodickéj príručky je aktuálny sadzobník poplatkov a odmien. Podľa hlavy 9 § 4 klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu. Výška pravidelnej mesačnej splátky bola dohodnutá vo výške 4% z výšky z dohodnutého úverového rámca revolvingového úveru I. platného ku dňu splatnosti danej splátky. Klient je povinný hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby, ktorých výška je daná sadzobníkom poplatkov platným v dobe vzniku poplatkovej povinnosti, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto úverovej zmluvy a ktorý je obsiahnutý v metodickéj príručke. V závere v Hlave 14 § 26 klient podpisom na úverovej zmluve potvrdil, že prevzal jeden z originálov úverovej zmluvy vrátane úverových podmienok, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou.

Z vyššie citovaných ustanovení zmluvy a úverových zmluvných podmienok vyplýva, že za neoddeliteľnú súčasť zmluvy boli jednoznačne prehlásené iba úverové zmluvné podmienky, ktoré zároveň odporca pri podpísaní zmluvy i prevzal. Za neoddeliteľnú súčasť úverových zmluvných podmienok bol prehlásený aj Sadzobník poplatkov, ktorý sa ale nachádza v metodickéj príručke, ktorá ale podľa obsahu úverových zmluvných podmienok nebol doručený odporcovi pri podpise zmluvy, a ktorú má veriteľ iba oprávnenie (nie povinnosť) zaslať až po tom, ako bude riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy, teda nie v čase uzavretia úverovej zmluvy.

Neboli žiadne pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom a že má navyše podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, teda zjavne v „kľude a bez časového stresu“ podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Neboli žiadne pochybnosti ani o tom, že za takéhoto stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu (porov. čl. 25 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie Mostaza Claro).

Rovnako možno tiež konštatovať, že pri dojednaní úveru vo výške 25.000,- Sk, priemerný spotrebiteľ náležite nevyhodnocuje rozsiahle zmluvné podmienky písané veľmi malým písmom. Prirodzene, že spotrebiteľ sa orientuje na dojednaný úver a predstava, že vyhodnotí všeobecné obchodné podmienky, je len iluzórna. Len ťažko si možno predstaviť, že by sa spotrebiteľ od úverovej časti zmluvy prepracoval navyše k vyhodnocovaniu zjavne podsunutej revolvingovej časti zmluvy.

Zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Právomoc súdu stanoví z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a povinný (ako spotrebiteľ) nemohol mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy. V zmysle článku 3 smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je neodvolateľne zaviazať spotrebiteľa k podmienkam, s ktorými sa skutočne nemohol oboznámiť pred uzavretím zmluvy, sú v smernicou považované za nekalé. Podľa článku 5 smernice v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.

Postup navrhovateľa, ktorý umiestnil uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere do vopred predpísaného textu, ktoré odporca nemohol ovplyvniť, resp. odmietnuť, je potrebné kvalifikovať ako nekalú praktiku. V tomto prípade sa dá usudzovať na nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do iného

zmluvného vzťahu (revolvingový úver) s navrhovateľom, ako bol primárne vo sfére jeho záujmu (získanie spotrebiteľského úveru). Z uvedeného postupu navrhovateľa potom plynie, že klient nemá inú možnosť, ako prijať zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru aj so zmluvou o revolvingovom úvere, ktorú ani nechce uzavrieť. Súd poukazuje aj na zrejmy nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle odporcu späť so skutočnosťou, či vôbec odporca mal reálnu možnosť odmietnuť poskytnutie revolvingového úveru. V konečnom dôsledku z uvedenej úverovej zmluvy nevyplýva nič iné ako to, že odporca sa môže (má možnosť rozhodnúť sa) v budúcnosti dohodnúť s navrhovateľom o prípadnom revolvingovom úvere. Ak teda veriteľ týmto spôsobom písomný prísľub splní tým, že niekomu požičia peniaze a za zmluvu o úvere považuje súhlas s uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nebola dodržaná predpísaná písomná forma. Preto je takáto zmluva neplatná v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby bola zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá písomne. Vzhľadom na to, že súd považuje zmluvu za neplatnú, plnenie, ktoré má odporca vrátiť, možno priznať iba z titulu bezdôvodného obohatenia, tak ako správne uzavrel súd prvého stupňa.

Odvolačný súd sa stotožňuje aj so záverom prvostupňového súdu, podľa ktorého sa odporkyni náhrada trov konania nepriznáva, i keď nesprávne poukázal na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a na úspešnosť odporkyne. Odporkyňa vo veci nebola úspešná celkom ale len v prevažnej miere (neúspešná bola v časti 279,82 Eur, úspešná bola v časti, 833,60, čo predstavuje jej čistý úspech 553,78 Eur), čo odôvodňuje rozhodnutie o trovách konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak mal účastník úspech len čiastočný.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vo výroku vecne správny, s použitím ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní mal úspech odporca, preto mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania voči neúspešnému navrhovateľovi, odporca si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu ani žiadne trovy nevyplývajú, preto bolo dôvodné odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznať.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.